

Sygn. akt VI GC 354/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass-Kloc

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2016 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: Z. C.

przeciwko: M. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. K. na rzecz powoda Z. C. kwotę 83.740,00 zł (słownie: osiemdziesiąt trzy tysiące siedemset czterdzieści złotych) z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 15.700,00 zł od dnia 11 maja 2012r. do dnia zapłaty,

- 68.040,00 zł od dnia 06 lipca 2012r. do dnia zapłaty,

oraz kwotę 14.714,00 zł (słownie: czternaście tysięcy siedemset czternaście złotych),

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7.804,00 zł (słownie: siedem tysięcy osiemset cztery złote) tytułem kosztów procesu w tym kwotę

3.617,00 zł (słownie: trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI GC 354/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 09 marca 2016r.

Powód Z. C. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą F.wniósł pozew przeciwko M. K. o zapłatę kwoty 83.740,00 zł z ustawowymi odsetkami od terminów i kwot wskazanych w pozwie wraz z kosztami procesu.

W uzasadnieniu podał, iż pozwany do chwili obecnej pełni funkcję Prezesa Zarządu w (...) Sp. z o.o. z/s w K..

Powód dochodził przeciwko w/w spółce kwoty 15.700,00 zł, która to kwote wraz z kosztami procesu uwzględnił Sąd Rejonowy w Rzeszowie wydając nakaz zapłaty w dniu 17.12.2012r., sygn. akt VI GNc 4792/12.

W oparciu o przedmiotowy nakaz zapłaty powód wszczął egzekucje przed komornikiem sądowym przy Sądzie Rejonowym Kraków Śródmieście, sygn. akt Km 1315/13.

W toku postępowania egzekucyjnego komornik nie odnalazł majątku dłużnika podlegającego egzekucji i postępowanie to umorzył z uwagi na jej bezskuteczność postanowieniem z dnia 10.02.2014r. przyznając powodowi koszty postępowania egzekucyjnego.

Następnie powód podał, iż w dniu 17.12.2012r. został wydany kolejny nakaz zapłaty przez w/w Sąd Rejonowy sygn. akt V GNc 4793/12 w którym zasądził od w/w spółki na rzecz powoda kwotę należności głównej w wysokości 68.040,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 06.07.2012r. wraz z kosztami procesu.

W oparciu o ten tytuł wykonawczy powód również wszczął egzekucję jw. która również została umorzona postanowieniem z dnia 10.02.2014r., KM 1314/13 z uwagi na jej bezskuteczność.

W dalszej kolejności podniósł, iż również w tym postępowaniu egzekucyjnym zostały mu przyznane koszty. Stwierdził, iż spółka nigdy nie kwestionowała wysokości zaciągniętego zobowiązania, ani jego zasadności.

W końcowych motywach powód stwierdził, iż swoje roszczenie opiera na treści art. 299 ksh przytaczając w tym zakresie orzeczenia Sądu Najwyższego i Sadu Apelacyjnego w Warszawie, wskazując przy tym, iż roszczenie na tych podstawach jest zasadne.

Pozwany M. K. nie złożył odpowiedzi na pozew, natomiast na rozprawie w dniu 20.01.2016r. (k. 84) wniósł o oddalenie powództwa wskazując, iż spółka nadal funkcjonuje, prowadzi działalność gospodarczą i toczy spór sądowy o odzyskanie należności w kwocie około 450.000,00 zł czego dowodem miały być akta sprawy toczącej się przed Sądem Okręgowym w Krakowie IX GC 666/14 o która pozwany wnioskował.

Powód w odpowiedzi na powyższe w dniu 25.02.2016r. złożył pismo przygotowawcze (k. 118-119) w zakresie kolejnych wniosków dowodowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód w dniu 23.03.2012r. i 26.04.2012r. oraz 04.06.2012r. wystawił na rzecz w/w spółki (...) Sp. z o.o. z/s w K. trzy faktury VAT, pierwszą na kwotę 22.680,00 zł, drugą na kwotę 34.020,00 zł a trzecią – na kwotę 68.040,00 zł za roboty tynkarskie i wykonanie tynków gipsowych. Dłużna spółka uregulowała należności wynikające z w/w faktur częściowo w ogólnej kwocie 41.000,00 zł (dowód: faktury VAT k. 24, 25, 29, bankowe dowody zapłaty k. 26, 27).

W dniu 22.10.2012r. powód wezwał (...) Sp. z o.o. w T. o zapłatę należności z w/w faktur z uwagi, iż wykonał prace jako podwykonawca spółki (...)

Sp. z o.o. z/s w K. i nie otrzymał za nie zapłaty w wysokości 83.740,00 zł (dowód: wezwanie z dnia 22.10.2012r. k. 28).

W dniu 17.12.2012r., Sąd Rejonowy w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym sygn. akt V GNc 4792/12 na podstawie którego zasądził od (...) Sp. z o.o. z/s w K. na rzecz powoda kwotę 15.700,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11.05.2012r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2.614,00 zł tytułem kosztów procesu.

W dniu 17.12.2012r., Sąd Rejonowy w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym sygn. akt V GNc 4793/12 na podstawie którego zasądził od (...) Sp. z o.o. z/s w K. na rzecz powoda kwotę 68.040,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 06.07.2012r. do dnia zapłaty oraz kwotę 4.468,00 zł tytułem kosztów procesu (dowód: nakazy zapłaty k. 16 i 20).

W dniu 15.02.2013r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy nadał pierwszemu z w/w nakazów zapłaty klauzulę wykonalności zasądzając kwotę 66,00 zł tytułem kosztów postępowania klauzulowego.

W dniu 24.06.2013r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy nadał drugiemu z w/w nakazów zapłaty klauzulę wykonalności zasądzając kwotę 66,00 zł tytułem kosztów postępowania klauzulowego (dowód: postanowienia

k. 18, 22, 17, 21).

Postanowieniem dnia 10.02.2014r., sygn. akt KM 1314/13 Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa Śródmieścia wydał postanowienie na podstawie którego umorzył postępowanie na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 kpc, ustalił koszty postępowania na kwotę 78,80 zł i stwierdził, iż koszty zastępstwa prawnego wierzyciela w postępowaniu egzekucyjnym wynoszą 900,00 zł.

W uzasadnieniu podał, iż postępowanie przeciwko w/w spółce (...) Sp. z o.o. z/s w K. zostało umorzone wobec bezskutecznej egzekucji, albowiem podczas czynności egzekucyjnych nie odnaleziono dłużnej spółki, nie było również znaków wskazujących na prowadzenie działalności przez nią, natomiast Prezes Zarządu tej spółki M. K. poinformował pisemnie, iż spółka nie posiada żadnych nieruchomości lecz wskazał numery rachunków bankowych. Rachunki bankowe jak się okazało zostały już zajęte i nastąpił zbieg egzekucji z organami sądowymi i administracyjnymi. Zdaniem organu egzekucyjnego przedmiotowe postępowanie egzekucyjne nie rokuje szans na zaspokojenie wierzyciela oraz realizacji tytułu wykonawczego.

Identycznej treści postanowienie zostało wydane przez w/w Komornika w tym samym dniu lecz w sprawie KM 1315/13 z tą różnicą, iż koszty postępowania zostały ustalone na kwotę 94,40 zł, a koszty zastępstwa prawnego wierzyciela na kwotę 600,00 zł (dowód postanowienia z dnia 10/02/2013r. k. 19 i 23).

Pozwany M. K. jest (...) Sp. z o.o. z/s w K. i członkiem jej zarządu od 13.07.2007r., natomiast Prezesem Zarządu tej spółki od dnia 12.01.2011r. (dowód: odpis pełny z KRS w/w spółki k. 120-125).

W Sądzie Okręgowym w Krakowie w Wydziale IX Gospodarczym toczy się nadal sprawa z powództwa (...) Sp. z o.o. z/s w K. przeciwko (...) Sp. z o.o. w W. o zapłatę kwoty 464.250,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 05.10.2012r. do dnia zapłaty (dowód: dokumenty z akt sprawy IX HGC 666/14 z SO w Krakowie w postaci pozwu o zapłatę, sprzeciwu od nakazu zapłaty i pisma procesowe obu stron k. 96-113).

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe zaważył, co następuje:

Do ponoszenia odpowiedzialności z art. 299 ksh istotne jest wykazanie przesłanek podmiotowych i przedmiotowych. Pierwsze określają zbiór osób, które taką odpowiedzialności mogą ponieść, drugie natomiast dotyczą okoliczności jakie muszą zajść, aby można było te osoby skutecznie pozwać. Jedną z przesłanek przedmiotowych jest bezskuteczność egzekucji zobowiązań od spółki. O bezskuteczności egzekucji można mówić wtedy, gdy spółka nie posiada majątku z którego można by uzyskać zaspokojenie. Formalnie egzekucja jest bezskuteczna jeśli owa bezskuteczność zostanie stwierdzona w rezultacie prowadzonego przeciw spółce postępowania egzekucyjnego. Większość w doktrynie przychyliła się jednak do poglądu, że wystarczy faktyczna bezskuteczność egzekucji, która zachodzi wtedy, gdy spółka nie ma majątku na regulowanie swoich zobowiązań. Utrwalona jest już linia orzecznicza Sądu Najwyższego zgodnie z którą bezskuteczność egzekucji można wykazywać w dowolny sposób (np. uzasadnienie wyroku SN z 26.06.2003r., V CKN 415/01). Powyższe rozważania, w ocenie Sądu, na tle przedstawionych przez powoda dowodów wskazują, iż egzekucja prowadzona z wskazanych wyżej tytułów wykonawczych okazała się całkowicie bezskuteczna jeszcze przed złożeniem pozwu do Sądu Okręgowego w Krakowie o zapłatę w/w kwoty. Z dowodów tych, niekwestionowanych przez pozwanego wynika, że egzekucja z żadnego składnika majątku spółki nie była skuteczna. Spółka nie prowadziła wówczas żadnej działalności. Komornik miał nawet trudności z odnalezieniem dłużnej spółki. Komornik podał również, iż wobec przedmiotowej spółki prowadzone są już inne egzekucje sądowe oraz administracyjne.

Należy podkreślić, iż wierzyciel spółki nie musi wykazywać, że wyczerpał wszystkie możliwe sposoby egzekucji; wystarczy, jeżeli jeden z sposobów egzekucji okazał się bezskuteczny (orzeczenie SN z 26.04.1938, C II 2806/37).

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, iż przesłanka dotyczące bezskuteczności egzekucji wobec spółki została wykazana.

Dalsza istotna kwestia w niniejszej sprawie jest treść art. 299 § 2 ksh, który zawiera katalog okoliczności, których udowodnienie przez członka zarządu zwalnia go od ponoszenia odpowiedzialności za zobowiązania spółki. Są to nie tylko przesłanki egzoneracyjne, ale również przesłanki odpowiedzialności w ogóle. Ciężar udowodnienia przesłanek egzoneracyjnych spoczywa na członkach zarządu. Jak podniósł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 07.02.2002r. I CKN 13/01 jest to kwestia, która Sąd musi rozpatrzyć merytorycznie, ale nie bierze tego pod uwagę z urzędu. Powyższa okoliczność ma o tyle znaczenie w niniejszej sprawie, gdyż pozwany nie podnosił, iż zaistniała jakakolwiek przesłanka egzoneracyjna o której stanowi art. 299 § 2 ksh i nie wskazywał okoliczności, które skłaniałyby Sąd do ich badania. Za taką nie można było uznać faktu prowadzenia w/w sporu sądowego przed Sądem Okręgowym w Krakowie. W ocenie Sądu intencją pozwanego było wykazanie, że spółka ma nadal środki finansowe, którymi może uregulować należności wobec powoda.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy uwzględnił zgłoszone powództwo w całości po myśli art. 299 ksh, szczególnie, iż kwestią bezsporną było, że pozwany pozostawał członkiem zarządu w momencie, gdy istniały zobowiązania spółki (wyrok SN z 25.09.2003r. V CK 198/02, wyrok SN z 16.05.2002r., IV CKN 933/00, wyrok SN z 28.04.2006r., V CSK 39/06).

Sąd zasądził należności wskazane w pozwie mając na uwadze, iż wierzyciel może dochodzić na podstawie art. 299 ksh należności główne, koszty procesu, koszty postępowania egzekucyjnego i ustawowe odsetki (uchwała SN z 07.12.2006r. III CZP 118/06, uchwała z 15.06.1999 r. III CZP 10/99).

O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 98 § 1 i § 3 kpc w związku z art. 108 kpc.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)